

CASTELL DE QUERMANÇÓ

Galopa la Tramuntana
plana avall de l'Empordà;
els seus unglots esparraquen
uns núvols tacats de sang.

Udola com llop ferotge
per damunt de Quermançó:
voldria quedar-s'hi d'hoste
per tal d'esmenar el seu so.

Furga els forats per si hi troba
la cabra d'or dels jueus;
Argonauta fora d'hora
busca joia de gran preu.

Escuradents esmolat,
xiscla per entre les torres,
descarna parets i portes
i els arcs que jeuen trencats.

No vol deixar-hi cap marca
dels qui el feren destruir:
vescomte de Peralada,
o el francès Felip l'Ardit,

o Ramon Berenguer IV,
o el comte de Barcelona,
o el bel·licós rei Joan
que li envià tan grans tropes,

o aquell mariscal Suchet
que, a la guerra dels francesos,
va fallir com a artiller,
-metxes i focs mal encesos-,

deixant-hi a la comtessa
na Teresa de Molins
-moll d'os, pa amb nous, la llegenda-
pólvora per a èpic fi...

Quermançó, castell de nobles
independents i guerrers,
símbol cepat d'aquest poble
que enfronta els vents i els mals
temps,

diu que no vol fantasies
del valent "Capità Tro"
ni el cens ni argent que rebia
dels medievals camperols...

Esberlat, adust, mossega
l'aire blau de l'Empordà,
enumera les estrelles
i espia la brava mar...

Altiu, espera, emmudit,
damunt d'esvelt muntitjol,
que algun somni de Dalí
li torni fama i honor.

....

**En agraïment a la seva considerada inspiració dedicada
al Castell de Quermançó a,**

Maria Terrades i Compte
Catedràtica de llengua i literatura espanyola.
Doctora en filologia romànica.